

© Consiliul Europei/Curtea Europeană a Drepturilor Omului, 2015. Prezenta traducere a fost realizată cu sprijinul Fondului Fiduciar pentru Drepturile Omului al Consiliului Europei (www.coe.int/humanrightstrustfund). Ea nu obligă în niciun fel Curtea. Pentru mai multe informații, a se vedea referințele cu privire la drepturile de autor de la sfârșitul acestui document.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2015. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court. For further information see the full copyright indication at the end of this document.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2015. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour. Pour plus renseignements veuillez lire l'indication de copyright/droits d'auteur à la fin du présent document.

Notă informativă privind jurisprudența Curții nr. 174

mai 2014

Velyo Velez c. Bulgaria - 16032/07

Hotărâre 27.5.2014 [secția IV]

Articolul 2 din Protocolul nr. 1

Dreptul la instruire

Refuzul de a înscrie la școala penitenciarului un deținut arestat preventiv:
încălcare

În fapt – În 2005, reclamantul, un deținut aflat în detenție preventivă, a solicitat să fie înscris la școala penitenciarului. Cererea sa a fost mai întâi respinsă de către autoritățile penitenciare și în final de către Curtea Administrativă Supremă. Guvernatorul penitenciarului a motivat că, în cazul unei condamnări, reclamantul, care anterior mai fusese condamnat, va fi recidivist și, prin urmare, ar trebui ținut separat de deținuții primari. Curtea Administrativă Supremă i-a respins solicitarea pentru motive diferite, considerând că dreptul la instruire se aplica doar deținuților condamnați și nu celor aflați în detenție preventivă.

În drept – articolul 2 din Protocolul nr. 1: Curtea a reamintit că persoanele deținute în mod legal continuă să se bucure de toate drepturile și libertățile fundamentale garantate de Convenție, mai puțin dreptul la libertate. Prin urmare, reclamantul beneficia încă de dreptul la instruire în temeiul articolului 2 din Protocolul nr. 1. Dreptul la instruire a impus Bulgariei obligația de a permite accesul efectiv la așezămintele educaționale existente, inclusiv școlile din penitenciare. În consecință, guvernul a avut sarcina de a demonstra că excluderea reclamantului a fost previzibilă, a urmărit un scop legitim și a fost proporțională cu acest scop. Dacă excluderea a fost suficient de previzibilă, Curtea și-a exprimat îndoiala, deoarece cadrul legislativ relevant prevedea că deținuții condamnați aveau dreptul de a fi incluși în programele educaționale și că dispozițiile cu privire la deținuții condamnați erau în egală măsură aplicabile preventivilor. Lipsa de claritate a cadrului legislativ s-a reflectat în motivația diferită oferită de autoritățile naționale pentru excluderea reclamantului: Guvernatorul penitenciarului și Ministrul de Justiție au subliniat potențialul recidivism al reclamantului, în timp ce Curtea Administrativă Supremă s-a axat pe calitatea de preventiv a reclamantului.

Guvernul s-a sprijinit pe trei motive diferite pentru a justifica excluderea de la școală a reclamantului. Cu privire la primul lor argument, conform căruia ar fi fost necorespunzător ca reclamantul să frecventeze școala alături de deținuți

condamnați, Curtea a observat că reclamantul n-a avut nicio obiecție și nu a existat nicio dovadă care să demonstreze că deținuții preventivi ar fi fost vătămați prin frecventarea școlii alături de deținuți condamnați. Mai mult, Curtea nu a considerat incertitudinea cu privire la durata arestului preventiv ca pe o justificare valabilă pentru excluderea din instituțiile de învățământ. În final, în ceea ce privește al treilea argument al Guvernului potrivit căruia reclamantul risca să fie condamnat ca recidivist, astfel că nu ar fi fost în interesul deținuților primari să frecventeze școala cu el, Curtea a reamintit că reclamantul beneficia de prezumția de nevinovăție și, prin urmare, nu putea fi clasificat ca recidivist. În lumina acestor considerații și recunoscând interesul necontestabil al reclamantului pentru finalizarea studiilor liceale, Curtea a constatat că refuzul de a-l înscrie la școala penitenciarului nu a fost suficient de previzibil, nu a urmărit un scop legitim și nu a fost proporțional cu acest scop.

Concluzie: încălcare (unanimitate).

Articolul 41: 2 000 EUR cu titlu de prejudiciu moral.

© Consiliul Europei/Curtea Europeană a Drepturilor Omului
Redactat de către Grefă, acest rezumat nu obligă Curtea.

Apăsați aici pentru a accesa [Notele de informare privind jurisprudența Curții](#)

© Consiliul Europei/Curtea Europeană a Drepturilor Omului, 2015.

Limbile oficiale ale Curții Europene a Drepturilor Omului sunt engleza și franceza. Prezenta traducere a fost realizată cu sprijinul Fondului Fiduciar pentru Drepturile Omului al Consiliului Europei (www.coe.int/humanrightstrustfund). Ea nu obligă în niciun fel Curtea, care, de altfel, nu își asumă răspunderea pentru calitatea acesteia. Traducerea poate fi descărcată din baza de date HUDOC a Curții Europene a Drepturilor Omului (<http://hudoc.echr.coe.int>) sau din oricare altă bază de date în care Curtea a făcut această traducere disponibilă. Traducerea poate fi reprodusă în scop necomercial, condiția fiind ca titlul cauzei să fie citat în întregime, împreună cu referirea la dreptul de autor menționat anterior și la Fondul Fiduciar pentru Drepturile Omului. Dacă intenționați să folosiți vreun fragment din această traducere în scop comercial, vă rugăm să contactați publishing@echr.coe.int.

© Council of Europe/ European Court of Human Rights, 2015

The official languages of the European Court of Human Rights are English and French. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court, nor does the Court take any responsibility for the quality thereof. It may be downloaded from the HUDOC case-law database of the European Court of Human Rights (<http://hudoc.echr.coe.int>) or from any other database with which the Court has shared it. It may be reproduced for non-commercial purposes on condition that the full title of the case is cited, together with the above copyright indication and reference to the Human Rights Trust Fund. If it is intended to use any part of this translation for commercial purposes, please contact publishing@echr.coe.int.

© Conseil de l'Europe/ Cour Européenne des Droits de l'Homme, 2015

Les langues officielles de la Cour Européenne des Droits de l'Homme sont le français et l'anglais. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour, et celle-ci décline toute responsabilité quant à sa qualité. Elle peut être téléchargée à partir de HUDOC, la base de jurisprudence de la Cour européenne des droits de l'homme (<http://hudoc.echr.coe.int>) ou de toute autre base de données à laquelle HUDOC l'a communiquée. Elle peut être reproduite à des fins non commerciales, sous réserve que le titre de l'affaire soit cité en entier et s'accompagne de l'indication de copyright ci-dessus ainsi que la référence au Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme. Toute personne souhaitant se servir de tout ou partie de la présente traduction à des fins commerciales est invitée à le signaler à l'adresse suivante: publishing@echr.coe.int.